

UCHWAŁA Nr 102 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 lipca 1977 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 90 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1973 r. w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju (Monitor Polski Nr 22, poz. 127) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 3 skreśla się pkt 4;
- 2) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. 1. Pracownikowi przysługuje prawo wyboru noclegu w zakładzie hotelarskim lub w pokoju gościnnym, jeżeli jednostka, do której pracownik odbywa podróż służbową, nie zapewniła mu noclegu bezpłatnego lub po cenie niższej niż ryczałt wymieniony w ust. 6. Jednostka potwierdzająca pobyt służbowy pracownika obowiązana jest zamieścić na poleceniu wyjazdu służbowego odpowiednią adnotację o korzystaniu z udostępnionego przez tę jednostkę noclegu bezpłatnego lub z noclegu po cenie niższej niż ryczałt.

2. Za nocleg w zakładzie hotelarskim lub w pokoju gościnnym wynajętym za pośrednictwem biura zakwaterowania lub innej uspołecznionej jednostki zajmującej się organizacją turystyki i wypoczynku przysługuje zwrot kosztów w wysokości stwierdzonej rachunkiem. Koszt jednego noclegu nie może jednak przekraczać 160 zł, a w okresie sezonu turystycznego, określonego przepisami w sprawie cen usług hotelarskich — 200 zł. Koszt noclegu może być wyższy o 10% w miejscowościach turystyczno-

wypoczynkowych oraz mających inne walory sprzyjające napływowi podróżnych, jeżeli z tego tytułu podwyższone zostały w danej miejscowości ceny za noclegi.

3. Koszt jednego noclegu, o którym mowa w ust. 2, może być przekroczony z tytułu następujących dodatkowych opłat: opłaty za pierwszą dobę usługi i opłaty skarbowej za zameldowanie; opłaty te podlegają zwrotowi w wysokości stwierdzonej rachunkiem.
4. Za nocleg w pokoju gościnnym wynajętym bez pośrednictwa biura zakwaterowania lub innej uspołecznionej jednostki zajmującej się organizacją turystyki i wypoczynku przysługuje zwrot kosztów w wysokości stwierdzonej rachunkiem. Koszt noclegu nie może przekraczać ceny za wynajęcie pokoju gościnnego, określonej przepisami w sprawie wynajmowania pokoi gościnnych.
5. Pracownikowi, który wobec braku możliwości uzyskania noclegu w miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej korzysta z noclegu w pobliskiej miejscowości, przysługuje zwrot kosztów noclegu na zasadach określonych w ust. 2—4 oraz zwrot kosztów przejazdów najtańszym publicznym środkiem transportu z miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej do miejscowości noclegu i z powrotem.
6. Pracownikowi, który w czasie podróży służbowej nie korzystał z noclegu w służbowym pokoju gościnnym i nie przedstawił rachunku za korzystanie z noclegu w zakładzie hotelarskim lub w wynajętym pokoju gościnnym, przysłu-

Monitor Polski Nr 19

— 162 —

Poz. 105

guje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 50 zł, a w okresie sezonu turystycznego w wysokości wyższej, określonej przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Finansów i Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki dla miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej.

7. Prawo do zwrotu kosztów noclegu w podróży służbowej nie przysługuje za czas przejazdu publicznym środkiem transportu, a także jeżeli pracownik odbywa podróż do miejscowości, w której zamieszkuje albo jest zameldowany na pobyt stały, lub gdy ma możliwość codziennego powrotu do stałego miejsca pracy (miejsca zamieszkania lub miejscowości, w której jest zameldowany na pobyt stały).
 8. Ograniczenie wysokości kosztów noclegów, o którym mowa w ust. 2 i 4, nie dotyczy osób zajmujących stanowiska wymienione w załączniku nr 1 do uchwały oraz osób towarzyszących delegacjom zagranicznym i innym przedstawicielom państw obcych.”;
- 3) w § 12 w zdaniu pierwszym skreśla się wyraz „osobowego”;
 - 4) w § 14 ust. 1 w zdaniu pierwszym skreśla się wyraz „osobowego”;
 - 5) § 17 otrzymuje brzmienie:
„§ 17. Uchwała nie narusza przepisów określających zasady zwrotu kosztów przysługujących pracownikowi w razie przeniesienia do innej miejscowości.”;

- 6) § 20 otrzymuje brzmienie:

„§ 20. 1. Przepisów uchwały nie stosuje się do pracowników zatrudnionych na obszarze gminy przy wyjazdach służbowych w granicach administracyjnych gmin.

2. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych i Centralną Radą Związków Zawodowych może określić w sposób odmienny, niż przewiduje uchwała, zasady przyznawania diet i zwrotu kosztów podróży pracownikom zatrudnionym w państwowych przedsiębiorstwach gospodarki rolnej, delegowanym do pracy w obrębie przedsiębiorstwa.

§ 2. Pracownikowi, który w okresie od 1 kwietnia 1977 r. do dnia wejścia w życie niniejszej uchwały korzystał z noclegu w zakładzie hotelarskim kategorii wyższej niż II, przysługuje zwrot kosztów noclegu w granicach ustalonych tą uchwałą.

§ 3. Rozliczenie kosztów podróży służbowych według zasad określonych uchwałą następuje w ramach planowanych na ten cel środków finansowych.

§ 4. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym i społecznym stosowanie przepisów uchwały.

§ 5. Traci moc uchwała nr 206 Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1972 r. w sprawie ryczałtów za noclegi w podróżach służbowych (Monitor Polski Nr 39, poz. 214).

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz